

Našli jste už na půdě zimující babočku?

Je to tak každou zimu, v podkroví sedí na zdech desítky různých baboček a spí. Z našich denních motýlů ale jen několik málo druhů přečkává zimu v podobě dospělce. Ostatní přezimují jako housenka nebo vajíčko. Babočky své úkryty nacházejí na opuštěných půdách, ve sklepích, v hromadách dříví, ve skalních štěrbinách či pod kůrou stromů.

Nejčastěji můžeme najít takto ukrytou naši

nejběžnější babočku – babočku paví oko (*Inachis io*). Na konci léta a v průběhu září poletuje či sedí na květech mnoho těchto duhových motýlů. Samečci jsou jako téměř u všech baboček velmi podobní samičkám. O své družky však před nadcházející zimou nejeví žádný zájem. I samičky ponechávají přítomnost potenciálních ženichů klidnými. Neúnavně přeletují z květu na květ a ze všech sil se snaží zajistit se pro blížící se dlouhý spánek důležitými zásobami. Zimní spánek a s ním spojené výrazné snížení teploty je navíc pro přezimující druhy nezbytný pro zdárné dokončení vývoje je-

jich pohlavních buněk. Bez přezimování by pohlavně nedospěly. Na jaře, jakmile jen trochu zasvítí slunce, opouští samičky i samečci své úkryty a rychle zakládají novou generaci. Nyní babočky využívají hlavně lidských sídel, jen výjimečně jsou nacházeny v přirozených úkrytech – jeskyních,

pod kůrou stromů a pod ochozy skal.

Někdy se stane, že se motýli neplánovaně

uprostřed zimy probudí. Jedno či dvě probuzení je ještě neohroží. Pokud jsou ale rušeny příliš často, vyčerpají předčasně své zásoby energie a uhynou. Stejně tak hynou, pokud si vyberou příliš teplé místo, třeba ve vytápěném podkroví – při teplotách kolem nuly se jim zimuje nejlépe. Když najdete doma v zimě babočku, jak poletuje u okna, nepouštějte ji ven. Tam by rychle umrzla, spíše ji opatrně odchyťte a přeneste na chladné místo v domě. Motýl brzy zase usne.

Lukáš Spitzer, Muzeum regionu Valašsko, entomolog a vedoucí přírodovědného oddělení, pracoviště Vsetín